

*Vijfvoudige Bediening
in de Gemeente van Christus*

Klaas van Balen

Vijfvoudige Bediening in de Gemeente van Christus

**Herstel van bedieningen
Apostelen en Profeten
Ambten en Bedieningen**

**Altijd welkom op onze website voor bijbelstudies,
predikingen en pastorale boodschappen:**

www.schattenuitgodswoord.nl

Klaas van Balen, prediker en bijbelleraar in de Pinksterbeweging sinds 1959. Na zijn terugtreding als seniorpastor in Rotterdam eind 2001, actief op het internet met bijbelstudies en ondersteuning van het zendingswerk van Liaquat en Henny Kaiser in Pakistan.

© 2012 Schatten uit Gods Woord
Email: info@schattenuitgodswoord.nl

**‘En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven,
zowel evangelisten als herder en leraars
om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon...’
(Ef. 4:11)**

De vijfvoudige bediening in de nieuwtestamentische, charismatische gemeente. Dát is waar het in deze studie om gaat. Waar God zich in het Oude Testament vooral door de bediening van de profeet heen liet kennen, zien we dat na de hemelvaart van Christus, God zijn hand uitstrekt in een vijfvoudige bediening . Apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, zij zijn allen geroepen om de Gemeente toe te rusten tot dienstbaarheid en een Lichaam te vormen, waardoor God zich aan de wereld kan te openbaren.

Als we naar het beeld van de hand kijken, zien we ook dat God het niet alleen heeft gelaten bij de vijf vingers, maar tevens heeft voorzien in een handvol bedieningen en geestelijke gaven tot een krachtige manifestatie zowel in de zienlijke als in de onzienlijke wereld.

Inhoudsopgave

1 Inleiding	7
1.1 Groeiende intimiteit voor de Bruid	
1.2 Ontwaken en bekrachtiging van het Lichaam	
2 De Gemeente op weg naar de volheid	9
2.1 Universeel en plaatselijk	9
2.2 Groei en ontwikkeling	9
2.3 Vanaf de Reformatie tot aan vandaag	10
2.4 Aanvaarding na aanvankelijke vervreemding	10
2.5 Valkuil voor nieuwe bewegingen	10
2.5.1 Onderscheid algemene apostelen en de twaalfen	11
2.5.2 Gevaar voor overschrijding van grenzen	12
2.6 Groei naar volwassenheid	12
3 Vermenigvuldiging van bedieningen	14
3.1 Van de vinger tot de hand	14
3.2 Goddelijke bevestiging van het ambt	15
4 Hoe en onder welke voorwaarden ambten, bedieningen en gaven worden toebedeeld	16
4.1 Door de wil en roeping van God	16
4.2 Onder oplegging van handen	16
4.3 Na training door een mentor	16
4.4 Afhankelijkheid van de Geest	17
5 Apostelen	17
5.1 Uitgezonden	17

5.2 Autoriteit	17
5.3 Gebieden waar apostelen werkzaam kunnen zijn	18
5.4 Namen van algemene apostelen	18
5.5 Tekenen van een apostel	19
6 Profeten	20
6.1 Geen toevoeging aan de logos	20
6.2 Persoonlijke profetie	20
6.3 Logos en rhaema	21
6.4 Uitingen van profetie	22
6.5 Belemmeringen voor profetie	23
6.6 Wegen naar vervulling van ontvangen profetie	23
6.7 Wegen om profetie te ontvangen en door te geven	24
6.8 Geestelijke etiquette	24
7 Evangelisten	26
7.1 Brenger van een blijde boodschap	26
7.2 Dopen en onderwijs	27
8 Herders	27
8.1 Verbonden met de kudde	27
8.2 Weid mijn schapen	28
9 Leraars	28
9.1 Dienaars van het Woord	28
9.2 Niet alleen kennis	29
10 De handpalm	29
10.1 Een handvol gaven	29

11 Ambten, bedieningen en algemeen	
priesterschap der gelovigen	30
11.1 Een breed scala	30
11.2 Van drieluik tot tweeluik	30
11.3 Derde Reformatie	30
11.4 Ambt en bediening	32
11.5 Ambten	33
11.5.1 Voorganger en oudsten	33
11.5.2 Dienen in nederigheid	34
11.5.3 Diakenen	35
11.6 In de eerste gemeenten	36
11.7 De vrouw in het ambt	37
11.8 Bedieningen	38
11.9 Onderscheid bedieningen en gaven	39
11.10 Dienstbaarheid	40
 12 Dialoog	 40
 Tekstregister	 43

I

Inleiding

1.1 Groeiende intimiteit voor de Bruid

Er is een nieuwe tijd (fase) aangebroken in Gods handelen met de Gemeente, waarbij de nadruk gaat vallen op een intieme wandel met God. In Gods hart is een groot verlangen naar meer intimiteit met zijn kinderen. Intimiteit van de goddelijke Vader met zijn kinderen en intimiteit van de goddelijke Zoon met zijn Bruid. Dit alles zal worden uitgewerkt door een verhoogde intimiteit van de goddelijke Geest met allen, waarin Hij een woonplaats heeft gevonden.

De geest van de gelovigen zal meer en meer verheerlijkt worden tot een tempel van Gods Geest en toebereid worden voor haar vereniging met de Bruidegom. De tijd breekt aan, dat de Bruid zich dient terug te trekken in haar kleedkamer om zich te laten tooien voor haar bruiloft. Er is echter ook een andere zijde. Zoals er in God zowel het mannelijke als het vrouwelijke aanwezig is, zijn beide zijden ook in de Gemeente aanwezig. Zij is zowel de *Bruid* als het *Lichaam* van Christus.

1.2 Ontwaken en bekrachtiging van het Lichaam

Als het Lichaam vertegenwoordigt zij de volheid en de kracht van Christus en wordt zij mede ingezet voor de laatste strijd in de geestelijke wereld. Dit is een titanenstrijd, waarbij satan al zijn krachten en verleidingen zal inzetten in de laatste en voor hem wanhopige strijd. Het uur van de afrekening is dan aangebroken. Dit zal een zware tijd zijn voor de aarde en de hemelse gewesten, die reeds nu donkere schaduwen vooruitwerpt.

Hierbij is zeker geen plaats voor menselijke overmoed en onderschatting van de ernst van deze strijd. Zeker, wij zijn met Christus meer dan overwinnaars en onze Gids en Leidsman Jezus zal als Opperbevelhebber met zijn heilige engelen het grootste aandeel in de strijd hebben. Maar er is ook een deel weggelegd voor de Gemeente en deze zal daartoe bekrachtigd worden met de gaven en bedieningen van de Geest, zodat zij tot de gestalte komt van de volle mannelijke rijpheid.

*‘Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook,
die is opgevaren ver boven alle hemelen,
om alles tot volheid te brengen.’*

Ef. 4:10

2

De Gemeente op weg naar de volheid

2.1 Universeel en plaatselijk

De bedieningen en gaven werden gegeven om de Gemeente van Christus tot haar volheid te brengen. Het betreft hier de Universele Gemeente bestaande uit levende stenen vanuit alle plaatselijke gemeenten.

Het is belangrijk om dit in het oog te houden. De plaatselijke gemeenten zijn vooral werkplaatsen, waar de individuele levende stenen worden gevormd en gereedgemaakt om in het Universele Gebouw gevoegd te worden.

Deze werkplaatsen zijn er over de gehele wereld, grote en kleine met elk vaak ook weer hun eigen specialiteiten. Werkplaatsen en ateliers leveren wel aan, maar vormen niet zelf het goddelijke universele bouwwerk.

2.2 Groei en ontwikkeling

De oplettende toeschouwer kan in de geschiedenis van de wereldwijde en eeuwenoverbruggende kerk van Christus zeker veel ontdekken van de geestelijke groei en ontwikkeling van de Gemeente.

Is er aan de ene zijde een afkalving en teloor gaan van kerkelijke cultuur en tradities, zo is er anderzijds wel degelijk een toename van intensiteit van waarachtig geloofsleven en een zoeken naar een openbaring van de levende God, zoals die in de Bijbel wordt geopenbaard.

Deze ontwikkeling is niet alleen van de laatste tijd. Er is altijd al een spanningsveld geweest tussen een wegzakken in gezapige religieuze vormendienst en het haken en uitstrekken naar een levend

geloofsleven en een relatie met de manifeste Vader God, die zich in Christus heeft geopenbaard.

2.3 Vanaf de Reformatie tot aan vandaag

De Reformatie bracht het Woord en de toe-eigening van het heil door het geloof weer terug in de Gemeente, de Heiligingbeweging en Piëtisme legden zich toe op de devotionele vroomheid en persoonlijke toewijding, de Pinksterbeweging bracht de Geest en de geestelijke gaven weer binnen bereik en in de laatste decennia van de 20ste eeuw is er sprake van een toenemende openbaring van apostelen en profeten.

De uitlopers van deze laatste ontwikkeling zijn zeker nog niet in het zicht en het is uiterst belangrijk hier goede nota van te nemen en ons te bezinnen op een gezonde en grondige bijbelse en theologische verwerking van wat er gaande is.

2.4 Aanvaarding na aanvankelijke vervreemding

In de Pinksterbeweging zijn er - vooral in het begin van haar ontstaan en bloei - in haar geestelijk enthousiasme door onkunde en gebrek aan bijbels onderwijs fouten gemaakt, die aanvankelijk veel van haar broeders en zusters in de bestaande kerken van haar vervreemd hebben. Door Gods genade mocht zij zich herstellen en werd een instrument, dat gebruikt is om de kerken weer vertrouwd te maken met de boodschap van de Heilige Geest.

2.5 Valkuil voor nieuwe bewegingen

Het is niet ondenkbaar, dat ditzelfde euvel zich kan herhalen bij de bestaande vernieuwingsgolven, die zich vooral richten op een herstel van de vijfvoudige bediening in de gemeente, maar waar vooral de nadruk valt op de openbaring en de autoriteit van apostelen en profeten.

Er zijn de laatste jaren reeds vele Engelstalige boeken verschenen van auteurs, die midden in de beweging staan (Jim W. Goll, Bill Hamon, Hector Torres, John en Paula Sandfort, C. Peter Wagner) om er enkelen te noemen). Jim. W. Goll, schreef een heel breed, bijbels gefundeerd studieboek (The Coming Prophetic Revolution).

2.5.1 Onderscheid algemene apostelen en de twaalven

Toch vinden we bij praktisch alle schrijvers uit deze richting een wel heel sterke nadruk op de bediening, maar vooral de autoriteit van de profeten en apostelen. De nieuwtestamentische profeet wordt dan bijna op één lijn gesteld met de oudtestamentische profeten.

De bediening van de nieuwtestamentische, *algemene apostel* (d.w.z. niet behorend tot de twaalf) wordt dan wel heel dicht bij de bediening van de 12 apostelen als grondleggers van de Gemeente gebracht. Toch denk ik, dat we een duidelijker onderscheiding dienen aan te brengen tussen de 12 apostelen van het Lam en de bediening van de algemene apostelen. De bediening van de 12 apostelen is uniek. Jezus belooft hen dat zij op 12 tronen zullen zitten om de stammen Israëls te richten.

*Gij zijt het, die steeds bij Mij gebleven zijt in mijn verzoeking.
En Ik beschik u het Koninkrijk, gelijk mijn Vader het Mij
beschikt heeft, opdat gij aan mijn tafel eet en drinkt in
mijn Koninkrijk. En gij zult zitten op tronen
om de twaalf stammen Israëls te richten
(Luc. 22:28-30)*

Ook zullen hun namen worden vermeld op de 12 fundamenten van het Nieuwe Jeruzalem, wat duidt op het belang van hun bediening bij het fundament leggen van de Gemeente van Christus.

*En de muur van de stad had twaalf fundamenteën en daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen des Lams.
(Openb. 21:14)*

In de bijbel vinden we naast deze 12 apostelen echter namen van mannen, die ook apostelen worden genoemd en ook hun bediening was belangrijk voor de verbreiding van het evangelie en het stichten van nieuwe gemeenten (Zie verder 5.4).

2.5.2 Gevaar voor overschrijding van grenzen

De profeten van het Nieuwe Testament werkten ook nauw samen met de apostelen. Een belangrijke bediening, die echter geenszins het belang van de apostolische bediening overstijgt.

Hier proef ik in de nieuwe bewegingen toch een spanningsveld, dat dient opgelost te worden. We dienen ons echter in nederigheid en dienstbaarheid te houden aan de verhoudingen, die de Bijbel aangeeft tussen de verschillende bedieningen. Te denken valt aan het onderscheid tussen de 12 apostelen en de algemene apostelen, de profeten van het Oude Testament en die van het Nieuwe Testament, gecompleteerd met de evangelisten, de herders en de leraars, dan kunnen er niet zo veel problemen zijn.

De grootste boosdoener in deze problematiek is de overschrijding van de grenzen tussen de profeten van het Oude en het Nieuwe testament en die van de 12 apostelen en de algemene apostelen. De term algemeen gebruik ik hier om hen te onderscheiden van de twaalf.

2.6 Groei naar volwassenheid

Eén ding is zeker, we zitten temidden van een boeiende ontwikkeling van de Gemeente, die we zeker niet kunnen negeren. Wel vraagt dit

om een grondige en open bezinning en doorlichting aan de hand van de bijbel, die ook hierin het laatste en gezaghebbend woord dient te spreken. Het ziet er naar uit, dat de Gemeente van de 21ste eeuw de Gemeente van het laatste uur is met een heel verrassende en revolutionaire ontknoping, die de wereld nog op haar grondvesten zal doen schudden.

Er zijn Schriftplaatsen, die er op wijzen, dat de bedieningen van apostelen en profeten nauw samenwerken en vooral naar buiten toe zichtbaar zijn. Zij zijn vooral fundamenteel en baanbrekend bezig. Het is ook zo, dat de bedieningen van profeet, evangelist, herder en leraar in de apostel openbaar kunnen komen, omdat deze een zeer brede bediening hebben. Ook bij de profeten, evangelisten, herders en leraars kunnen meerdere bedieningen werkzaam zijn.

*‘Zo bent u dan geen vreemdelingen en bijwoners meer,
maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods,
gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten,
terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is.
In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend,
op tot een tempel, heilig in de Here,
in wie ook u mede gebouwd wordt
tot een woonstede Gods in de Geest’.*

(Ef. 2:19-22)

3

Vermenigvuldiging van bedieningen

3.1 Van de vinger tot de hand

In de periode van het Oude Testament zien we, dat de Here God zich vooral tot zijn volk en de mensheid richtte door middel van de profeet. Een bediening waarvan God zelf zei, dat Hij geen ding deed, tenzij Hij het aan zijn profeten had geopenbaard.

‘Wordt de bazuin in een stad geblazen, zonder dat de inwoners schrikken? Geschiedt er een ramp in een stad zonder dat de Here die bewerkt? Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten. De leeuw heeft gebruld; wie zou niet vrezen? De Here Here heeft gesproken; wie zou niet profeteren?’

(Amos 3:6-8)

Een heel belangrijke bediening dus, die niet zo maar gekopieerd kan worden naar de Gemeente van het Nieuwe Testament, waar sprake is van *een veelvoud van bedieningen en gaven*, waarbij dan weer een belangrijke en leidende rol is weggelegd voor *de vijf bedieningen*, die genoemd worden in **Efeze 4:1-16**.

Het is alsof de wijsvinger van God, opgeheven in profetische leiding, vermaning, vertroosting en aankondiging van komende dingen, veranderd is in een hele hand van God met de vijf vingers van apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, met ook nog eens een handpalm vol met geestelijke gaven en aanvullende bedieningen.

Een prachtig beeld van vermenigvuldiging! We zagen zoiets ook al bij Mozes, die in zijn bediening zo uitputtend bezig was, dat God van de aan Mozes geschonken Geest en bediening nam en verdeelde over 70 oudsten, die allen werden ingeschakeld in een verscheidenheid van functies (Over 1000, 100, 50 en 10). Een schaduwbeeld van de ambten en bedieningen in het Nieuwe Testament Alle 70 oudsten waren ambten, ingesteld op een verstandig advies van schoonvader Jethro (Ex. 18:17-27).

3.2 Goddelijke bevestiging van het ambt

De Here zegende kennelijk de aanstelling van deze ambten en bevestigde dit besluit door uit hen 70 mannen af te zonderen en te zalven met de Heilige Geest:

‘Toen zei de Here tot Mozes: Vergader Mij uit de oudsten van Israël zeventig mannen, van wie jij weet, dat zij oudsten en opzieners van het volk zijn, en breng hen naar de tent der samenkomst, opdat zij zich daar bij u opstellen. Dan zal Ik nederdalen en daar met u spreken en een deel van de Geest die op u is, nemen en op hen leggen, opdat zij met u de last van het volk dragen, en jij die niet alleen behoeft te dragen’ (Num. 11:16, 17).

*‘Toen Mozes naar buiten was gekomen, sprak hij de woorden des Heren tot het volk; daarop vergaderde hij **zeventig mannen uit de oudsten van het volk** en stelde hen rondom de tent. Toen daalde de Here in de wolk neder en sprak tot hem, en Hij nam een deel van de Geest die op hem was, en legde dat op de zeventig mannen, op de oudsten; toen de Geest op hen rustte, profeteerden zij, doch daarna niet meer.*

Twee mannen nu waren in de legerplaats achtergebleven; de een heette Eldad, en de ander Medad. Toen de Geest op hen rustte (zij behoorden tot de opgeschrevenen, maar waren niet naar de tent gegaan) profeteerden zij in de legerplaats (Num. 11:24-26).

4

Hoe en onder welke voorwaarden ambten, bedieningen en gaven worden toebedeeld

4.1 Door de wil en roeping van God (1Cor. 12:11).

4.2 Onder oplegging van handen (vaak gepaard gaande met een profetisch woord (1Tim. 4:14).

- Jozua door Mozes (**Deut. 34:9**).
- Paulus door Ananias (**Hand. 9: 17, 18**).
- Diakenen door de apostelen (**Hand. 6:3-6**).
- Paulus en Silas in Antiochië (**Hand. 13:1-3**).

In dit verband spreekt Paulus over een niet te haastig opleggen van handen voor een ambt of bediening (1Tim. 5:22).

4.3 Na training door een mentor

- De 12 en de 70 discipelen door Jezus (**Matth. 10:1-6; Luc. 10:1-11**).
- Elisa door Elia (**2Kon. 2:1-5**).

4.4 Afhankelijkheid van de Geest

Zoals voor een bankkluis een tweede sleutel nodig is, die bij de bank bewaard wordt, hebben ook wij de medewerking en de instemming van de Heilige Geest nodig voor het gebruik van de geestelijke gaven en bedieningen. Jezus is ons grote voorbeeld, die getuigde dat Hij volkomen afhankelijk was van zijn Vader (**Joh. 5:19, 20; 8:28**).

5 Apostelen

5.1 Uitgezonden

Apostelen zijn gezonden met een speciale missie. Soms vergeleken met een admiraal die een vloot leidt met een aantal schepen met kapiteins. Verder omschreven als baanbreker en fundamentlegger.

5.2 Autoriteit

De apostel treedt op met een bepaalde autoriteit in en over een bepaald gebied, waar hij werkzaam is en waarover hij gesteld is. In onderstaande teksten laat Paulus zien, dat hij als apostel op een bepaald gebied werkzaam is en daar van Godswegen autoriteit heeft gekregen en zich bewust niet begeeft op het terrein van een ander.

‘Ben ik niet vrij? Ben ik geen apostel? Heb ik niet Jezus, onze Here, gezien? Bent u niet mijn werk in de Here? Indien ik voor anderen geen apostel ben, voor u toch zeker wel; want het zegel op mijn apostelschap bent u in de Here’ (1Cor. 9:1, 2).

‘Immers, daar wij niet in de mening verkeren, dat wij u niet kunnen bereiken, overschatten wij onszelf niet, want wij zijn met het

evangelie van Christus reeds aan u toe, zonder de perken te buiten te gaan door te roemen op arbeid van anderen.’ (2Cor. 10:14-16).

‘Door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht van de Geest. Zo heb ik, van Jeruzalem uit rondreizende tot Illyrie toe, de prediking van het Evangelie van Christus volbracht. Ik stelde er mijn eer in het te verkondigen, doch zo, dat ik niet optrad waar de naam van Christus reeds genoemd was, om niet op eens anders fundament te bouwen’ (Rom. 15:19, 20).

5.3 Gebieden waar apostelen werkzaam kunnen zijn:

- **Gemeentelijk** (In en over bepaalde gemeenten, die door hen gesticht zijn).
- **Functioneel** (In en over bepaalde bedieningen of geestelijke terreinen, waar zij apostolisch baanbrekend gearbeid hebben, b.v. zending, theologie, vernieuwing, onderwijs, enz.)
- **Geografisch** (Bepaalde landen of werelddelen).

5.4 Namen van algemene apostelen

*‘Maar toen de apostelen **Barnabas en Paulus** dat hoorden, scheurden zij hun mantels en sprongen naar voren onder de schare’ (Hand. 14:14).*

*‘En ik zag geen ander van de apostelen dan **Jakobus**, de broeder des Heren’ (Gal. 1:19).*

*‘Groet **Andronikus en Junias**, mijn stamgenoten en medegevangenen, mannen onder de apostelen in aanzien, die reeds voor mij in Christus geweest zijn’ (Rom. 16:7).*

*‘Ook zochten wij geen eer bij mensen, noch van u, noch van anderen, **hoewel wij als apostelen van Christus ons hadden kunnen laten gelden**; maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert’ (1Thess. 2:6).- (Zie voor de namen onderstaande tekst)*

*‘**Paulus, Silvanus en Timotheüs** aan de gemeente der Thessalonicenzen in God, de Vader, en de Here Jezus Christus: genade zij u en vrede!’ (1Thess. 1:1).*

5.5 Teken en van een apostel

In onderstaande tekst komt wel duidelijk naar voren, dat apostelschap niet alleen maar een naam is, maar een geestelijke bediening, die door God bevestigd wordt met bijbehorende tekenen.

‘Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig. Ik ben onverstandig geworden; gij hebt mij ertoe genoodzaakt, want ik had door u aanbevolen moeten worden. Immers, in geen enkel opzicht heb ik ondergedaan voor die onvergelykelijke apostelen, ook al ben ik niets. De tekenen van een apostel zijn bij u verricht met alle volharding, door tekenen, wonderen en krachten’ (2Cor. 12:10-12).

6 Profeten

6.1 Geen toevoeging aan de logos

We doen er goed aan te weten, dat de profetische bediening niet is gegeven om iets toe te voegen aan de inhoud van de Bijbelse openbaring. Wel kunnen er bepaalde feiten worden geopenbaard, die niet in de Bijbel zijn vermeld, te denken valt aan de profetie van Agabus, die een hongersnood voorspelde (**Hand. 11:28**).

Zo kunnen er ook vandaag zeker nog feiten worden geopenbaard aangaande dingen in het persoonlijke leven of in een situatie. Dit staat echter buiten de heilsopenbaring en het grote verlossingsplan van God met de kosmos en de wereld der mensen.

Wel zal door de geest van profetie de bijbelse waarheden in een nieuw verhelderend licht geplaatst worden en verder de verborgen dingen van iemands hart aan het licht brengen (**1Cor. 14:24, 25**).

Het belangrijkste doel van profetie is stichting, vermaning en bemoediging (1Cor. 14:3).

6.2 Persoonlijke Profetie:

Persoonlijke profetie is vooral voor bevestiging en vervangt niet de plaats van de persoonlijke leiding, die de Geest aan een ieder geeft, neemt noch de persoonlijke verantwoordelijkheid weg, die elke gelovige heeft.

Een persoonlijke profetie die iemand ontvangt kan hem of haar wel confronteren met een eerste waarheid of openbaring van leiding. Het is echter belangrijk, dat deze bevestigd wordt (**2Cor. 13:1**). Paulus werd door profeten gewaarschuwd om niet naar Jeruzalem te reizen (**Hand. 20:23; 21:10-14**). De profetieën waren goed, maar Paulus nam zelf de verantwoordelijkheid om verder te gaan, omdat hij de persoonlijke leiding van de Heer hiervoor had ontvangen.

Er zijn profetieën, die niet direct aan voorwaarden worden gebonden, maar vast liggen in Gods raad. Zij zijn onvoorwaardelijk. Andere profetieën en beloften zijn echter wel degelijk onder voorbehoud van bepaalde voorwaarden.

Oordelen, die profetisch worden uitgesproken kunnen worden afgewend door inkeer en berouw (Jona en de stad Nineve). Beloften kunnen worden verhinderd door ongehoorzaamheid. Niet alleen de profeet is verantwoordelijk voor het doorgeven van de juiste en zuivere profetie, ook de ontvanger van een profetische boodschap draagt verantwoordelijkheid opdat Gods woord kan worden vervuld.

Profetieën dienen *niet veracht, maar wel getoetst* te worden (1Thess. 5:20, 21).

Ook mag verwacht worden, dat naar Gods belofte Zijn Geest getuigt met onze geest (**Rom. 8:16**) en dit ook voor profetie geldt, zodat we zullen erkennen, dat er vanuit Gods Geest wordt geprofeteerd.

Nieuwtestamentisch profeteren is spreken uit Gods hart voor een bepaalde plaats en voor bepaalde mensen in een bepaalde tijd.

6.3 Logos en rhaema

Twee griekse woorden voor het Woord van God. Onder de logos verstaan we het geheel van Gods Woord zoals dat is neergelegd in de Bijbel. Paulus spreekt over de Bijbel als van *‘elk van God ingegeven schriftwoord, dat nuttig is om te onderwijzen’* (**2Tim. 3:16**). Bevestigd in: *‘Nooit is (waarachtige) profetie voortgekomen uit de wil van de mens, maar door de Heilige Geest hebben mensen van Godswege gesproken’* (**2Petr. 1:21**).

Rhaema wordt gebruikt als een persoonlijk woord uit het Woord, (Logos) dat toepasbaar is op dat moment voor die situatie en door God daartoe wordt gegeven en geïnspireerd.

De rhaema mag dan ook absoluut niet in strijd zijn met de logos. De *logosprofetieën* van Gods Woord zijn onfeilbaar en zullen in alle facetten worden vervuld.

Een *rhaemaprofetie* kan afhankelijk zijn van bepaalde voorwaarden, die worden gesteld of van het geloof en de gehoorzaamheid van de ontvanger.

Daarom zullen we niet klakkeloos de logos gebruiken als rhaema. Dit is een veel voorkomende fout. Een bijbeltekst wordt zonder meer gebruikt als een belofte voor een ieder op elke plaats en in elke situatie.

6.4 Uitingen van profetie

1. Eenvoudig uitspreken van de woorden, die de Geest geeft (1Cor. 14:4, 6, 19).
2. Door bepaalde handelingen (1Sam. 15:26-28; Hand. 21:10, 11).
3. Door de boodschap neer te schrijven (Jer. 36:4-8; Openb. 1:11).
4. Zingen of spreken in de geest, waarbij muziek een rol kan spelen (2Kon. 3:15; 1Kron. 25:1; Ef. 5:19; Col. 3:16).
5. Tijdens een voorbede met handoplegging (1Tim. 4:14).
6. Een profetisch rhaema van de prediker tijdens de prediking.
7. Door dromen , gezichten en innerlijke openbaring.

Niet elk profetisch woord of inzicht behoeft direct geuit te worden. Het kan goed zijn soms te wachten op een bevestiging, geestelijke ruimte of gelegenheid die de Heer duidelijk opent.

1. **Onwetendheid door gebrek aan onderwijs en instructie (Hosea 4:6).**
2. **Vreesachtigheid. (2Tim. 1:7).**
3. **Weigering om zich te laten toetsen en zo nodig zich te laten corrigeren (1Cor. 14:29).**
4. **Een omgeving waar geen ruimte wordt gegeven voor geestelijke uitingen.**
5. **Niet leven en blijven in het Woord van God (Joh. 15:1-8).**
6. **Gebrekkig gebedsleven (Ef. 6:18).**
7. **Trots (Gods Geest woont immers in een nederig hart en een verbroken geest - Jes. 57:15).**
8. **Het bedroeven van de Heilige Geest door ongehoorzaamheid of liefdeloosheid (Ef. 4:30).**

1. **Geloof (Hebr. 4:2; 2Kron. 20:22).**
2. **Gehoorzaamheid (Jac. 1:22).**
3. **Geduld (Hebr. 6:12).**
4. **Nederigheid en overgave aan God (Jac. 1:21).**
5. **Wandelend in Gods weg om de weg der vervulling te openen (1Tim. 4:14, 15).**

6.7 Wegen om profetie te ontvangen en door te geven:

(Jim W. Goll noemt in 'The Coming Prophetic Revolution' blz. 36, 37 een aantal punten, die zeker waard zijn om te overdenken):

1. **Rusten in de tegenwoordigheid van de Heer (Samuel ontving zijn eerste profetie, rustend in de nabijheid van de ark (1Sam. 3:3, 4).**
2. **Een nederige en liefdevolle geest, die aan de uiterlikheden voorbij gaat (1Sam. 16:7; Micha 6:8).**
3. **Biddende in de Geest. Persoonlijke opbouw en stichting van de inwendige mens opent de akker om Gods Woorden te kunnen verstaan (1Cor. 14:4; Judas 20, 21).**
4. **Zoek en vraag de Here om inzicht, openbaring bekendmaking van zijn wil.**
5. **Leer geheimen te bewaren, die God met je deelt (Amos 3:7) en wacht op toestemming om te spreken. Er zijn twee woorden voor tijd in de Bijbel n.l. Chronos en Kairos. Chronos is de normaal verlopende tijdsduur. Kairos is Gods gelegen tijd, Gods moment.**
6. **Zie uit naar de zalving en de manifeste tegenwoordigheid van God (Ex. 33:15, 16; 1Joh. 2:27).**
7. **Heb moed om in het geloof uit te stappen als de Geest dringt (Hebr. 11:6; Rom. 10:17, 18).**

6.8 Geestelijke etiquette

Het is belangrijk om te leven, te handelen en te spreken in de Geest van Christus. Dit geldt voor alle geestelijke uitingen. Wellicht hoorde

u ooit de uitdrukking: *De Geest is een gentleman*. Ik denk dat dit waar is en er ook een duidelijk geestelijke etiquette is.

Laten we er maar eens enkele in ogenschouw nemen, zoals Michael Sullivant deze samenvatte in zijn boek: ‘Gifts, Fruit and Wisdom’:

1. Gebruik profetie niet om je stokpaardjes onder de aandacht te brengen.
2. Gebruik profetie niet om mensen een lesje te leren en een veeg uit de pan te geven.
3. Gebruik profetie niet om in het openbaar leiding te bekritisieren en te veroordelen. We worden opgeroepen om te bidden voor hen.
4. Wees voorzichtig met je woorden. Vooral wanneer het gaat om zaken als toekomstige levenspartners en in gevallen van sterven, ziekte of geboorten. De wens is vaak de vader van de gedachte en de moeder van de ‘profetie’.
5. Wees niet te veel bezig met problemen en de huidige omstandigheden.
6. Vermijd het om hele preken weg te geven in profetie.
7. Het is niet nodig om de profetieën van anderen nog eens dunnetjes over te doen. Een enkele bevestiging vanuit een andere hoek kan goed zijn.
8. Vermijd het om de lijn te doorbreken, die de Geest in een dienst aangeeft. Dit kan de eenheid van geest doorbreken, die de Geest aangeeft.

9. Spreek duidelijk en geïnspireerd. Een te sterke *menselijke* emotie kan de inhoud van de boodschap versluieren. Een onzuivere bazuin geeft verwarring (**1Cor. 14:33**).
10. Wees een zuiver kanaal. Let er op dat geen menselijke emoties, gedachten, meningen, frustraties en bitterheid bijgevoegd worden.
11. Profeteer niet boven je geloof uit (**Rom. 12:6, 7**).
12. Wordt gemotiveerd door de liefde (**1Cor. 13:1-3**).
13. Wees een geestelijke Bodybuilder (Bouwer van het Lichaam van Christus).

7

Evangelisten

7.1 Brenger van een blijde boodschap

Met de bedieningen van evangelisten, herders en leraars heeft de kerkelijke theologie nooit zo veel moeite gehad. De evangelisten waren de mensen met een sterke bewogenheid voor de verloren wereld en verzorgden de evangelisatie in de plaatselijke gemeente of werden als zendelingen uitgezonden. De bedieningen van herder en leraar werden samengetrokken in het ambt van de plaatselijke predikant.

Het woord evangelist komt driemaal voor in het Nieuwe Testament en betekent ‘*brenger van een blijde boodschap*’ (**Hand. 21:8; 2Tim. 4:5 en Ef. 4:11**).

7.2 Dopen en onderwijs

Filippus en Timotheus worden met name als evangelisten genoemd. De bediening van Filippus werd bevestigd met tekenen en wonderen (**Hand. 8:6, 7**). Hij trok rond in vele steden en dorpen om het evangelie te prediken en doopte hen, die tot geloof kwamen (**Hand. 8:12, 40**)

Timotheus werd de opdracht gegeven om het werk van een evangelist te doen, maar ook om de gemeente te onderwijzen (**1Tim. 4:11-16**).

Een belangrijke bediening dus in de gemeente, die zich kan richten op uitbreiding van de plaatselijke gemeente, maar ook een landelijk of wereldwijd karakter kan dragen. Bij alles geldt ook hier, dat het vooral de kracht van de Geest is, die mensen overtuigt en tot Christus brengt en niemand komt tot de Zoon, tenzij de Vader hem trekke (**Joh. 6:40-45**).

8

Herders

8.1 Verbonden met de kudde

In het Grieks ‘*poimen*’. Meestal vertaald als herder, eenmaal als pastor. Uiteraard direct verbonden aan de kudde en dat verbindt hem direct al aan de plaatselijke gemeente. Een onmisbare gave voor de opbouw van de gemeente. De herder heeft een zorgzaam en bewogen hart voor de leden van zijn gemeente.

De zorg voor hun geestelijk welzijn ligt hem na aan het hart en hij is dagelijks voor hen in de weer. Als geestelijke vader leidt, bemoedigt en vertroost hij waar het kan in navolging van de Meester, die zichzelf de Goede Herder noemde (**Joh. 10:11-19**).

8.2 Weid mijn schapen

Bij het herstel van de roeping van de apostel Petrus werd hij bevestigd als een herder van de kudde. Het is duidelijk dat in zijn apostolische bediening dit herderschap zich niet beperkte tot een plaatselijke gemeente. Wel klinkt hier door dat liefde en trouw tot de Opperherder nodig zijn om een goede herder te kunnen zijn, wiens zorg zich uitstrekt van de lammeren tot aan de volwassen schapen. Deze zorg houdt zowel het hoeden (bewaken) als het weiden (voeden) in (**Joh. 21:15-17**).

De bediening van herder is echter niet beperkt tot de pastor van de plaatselijke gemeente. Ook de oudsten worden opgeroepen om als herders te dienen (**Hand. 20:17, 28**).

9

Leraars

9.1 Dienaar van het Woord

De leraar dient vervuld te zijn met het woord van God en kennis te hebben zowel van de logos als de rhaema van het Woord. In het Grieks vinden we twee woorden die beide ‘woord’ aanduiden, namelijk logos en rhaema. De logos is het totaal van het geopenbaarde en geschreven woord, zoals dat is overgeleverd in de Bijbel. Rhaema wordt vooral gebruikt, wanneer er sprake is van een vervulling of directe toepassing van het geschreven woord.

We zouden kunnen zeggen, dat een rhaema een stukje toegepaste of vervulde logos is.

9.2 Niet alleen kennis

Het is niet alleen kennis, dat de leraar kenmerkt, maar vooral ook openbaringskennis. Hij onderwijst en predikt het woord Gods en brengt verrassende diepten en dimensies aan de oppervlakte, die zonder deze bediening verborgen zouden blijven.

Hij is geroepen om temidden van de gevaren van extremiteiten in de leer, die de gemeente voortdurend bedreigen, het woord der waarheid recht te snijden (**2Tim. 2:15**) en te zorgen voor balans.

Een goed voorbeeld is Paulus, die niet alleen een apostel was, maar ook een begenadigd leraar, die onderwees vanuit de wijsheid en openbaring van God en zich niet bezig hield met meeslepende woorden van menselijke wijsheid (**1Cor. 2:1-7**).

Het grootste voorbeeld is nog altijd Jezus, die leerde als gezaghebbende (**Matth. 7:29**).

10

De handpalm

10.1 Een handvol gaven

Naast de vijf bedieningen willen we toch zeker ook denken aan het belang van een handvol geestelijke gaven, die zijn gegeven om het Lichaam van Christus optimaal te laten functioneren op aarde (**1Cor. 12:1-11; Rom. 12:4-8**). Voor verdere studie verwijs ik naar mijn boek ‘Geboren uit de Geest’, waar de geestelijke gaven worden behandeld.

11

Ambten, bedieningen en algemeen priesterschap der gelovigen

11.1 Een breed scala

Een breed, een diep en een belangrijk onderwerp waar we ons hier mee bezig houden. Belangrijk omdat het hart en de samenhang van de gemeente raakt in haar volle breedte en in al haar lagen. We spreken dan over de *structuur*, maar óók over het *zijn* en over het *functioneren* van de gemeente.

11.2 Van drieluik tot tweeluik

Het benoemen van het onderwerp: '*ambten, bedieningen en algemeen priesterschap van de gelovigen*' geeft een *drieluik* aan, waarvan elk paneel een grondige beschouwing waard is en de vele details om de nodige aandacht vragen. Het is dan ook niet eenvoudig om bij een bespreking hiervan een keuze te maken zonder aan het een of het ander tekort te doen. Eigenlijk zou ik willen kiezen voor een wat andere indeling, een *tweeluik*, waarbij toch alle drie de facetten hun plaats krijgen.

Bij deze tweedeling kunnen we denken aan begrippen als: 'ambt *en* charisma(ta)', lichaam (structuur) *en* leven, bouwwerk *en* bewoning, statisch *en* dynamisch, organisatie (instituut) *en* organisme ofwel dit alles samenvattend in 'uitwendige gestalte *en* inwendige gestalte van de kerk'.

11.3 Derde reformatie

Wanneer de duitse theoloog Christian A. Schwarz spreekt over *de derde reformatie* als herontdekking van de *gemeentestructuren* na *de Hervorming* (geloofsleer) en het *Piëtisme* (geloofsbeleving) denkt hij

in het kader van deze tweedeling of liever gezegd: de beide, wel onderscheiden, maar nauw-op-elkander-aansluitende en bij-elkaar-behorende facetten van de nieuwtestamentische gemeente.

Hoewel ik als pinkstergelovige als derde reformatie eerder zou verwijzen naar de *charismatische pinkstervernieuwing* van het begin van de 20ste eeuw en we in de optie van Schwarz nu al toe zouden zijn aan *de vierde reformatie*, om nog maar niet te spreken over de verschillende charismatische golven - soms vloedgolven - die we in de loop van de vorige eeuw over ons heen gekregen hebben, kunnen we toch wel instemmen met het onderscheiden en navenant ook ontwikkelen van deze tweedeling zonder te vervallen in tegenstrijdig dualisme.

Schwarz spreekt dan over '*Institution*' en '*Ereignis*' ofwel de kerk als '*instituut en gebeuren*', als *bouwwerk en lichaam, organisatie en organisme*. Bij het eerste behoort het ambt, de sacramenten, de leer en alles wat er verder past bij het functioneren van de gemeente als organisatie, bij het tweede is te denken aan het geloof, de geestelijke gemeenschap met God en met de ander, de charismata en alles wat een lichaam tot een levend organisme maakt.

Terecht wijst hij er op, dat bij teveel aandacht voor het een ten koste van het ander, scheefgroei naar links of rechts zal plaatsvinden. Naar links met uitschieters naar *spiritualisme* ten koste van het Woord, *individualisme* ten koste van de gemeenschap, *subjectivisme* ten koste van de gegeven en vaststaande waarheden. Naar **rechts** het doorslaan naar *traditionalisme* ten koste van het altijd doorgaande werk van de Geest, *dogmatisme* tegenover voortgaande verlichting en openbaring van de Geest, *institutionalisering* tegenover de creativiteit van de Geest in de gemeente in het vinden van nieuwe wegen en vormen en het stellen van het Woord tegenover de Geest. [Die Dritte Reformation, Paradigmenwechsel in der Kirche, Chr. A. Schwarz]

11.4 Ambt en bediening

Hier ligt al een eerste begripsverwarring tussen de traditionele theologie en de pinkstertheologie. In de traditionele theologie wordt dit praktisch onder één noemer geplaatst terwijl dit in de pinkstertheologie twee duidelijk onderscheiden begrippen zijn, die hun eigen waarde en plaats hebben. Het *ambt* met het daarbij behorend gezag, bestuur en functioneren in het *instituut* (organisatie) van de gemeente. Daar is niets mis mee. Dit is uitermate belangrijk en heeft een duidelijk bijbelse grondslag. In de gemeente van het Oude Testament vinden we als *ambten* de hogepriester, de priesters, de leviëten en de bestuurders in allerlei rangen en standen, terwijl we de profeten onder de *bedieningen* plaatsen.

In de gemeente van het Nieuwe Testament vinden we aanvankelijk de apostelen, later de oudsten en de diakenen, waarbij de apostelen *ambtelijk* onder de oudsten werden gerekend (**1Petr. 5:1**). Het apostelschap wordt echter ook herkend als een *bediening* in het organisme van de gemeente (**Ef. 4:11**).

Onder bediening verstaan we een door de Geest gegeven charismatische bekwaamheid en plaats in het Lichaam van Christus. Dit kan tot uitdrukking komen in een plaatselijk ambt, maar kan zich ook manifesteren over de grenzen van de plaatselijke gemeente heen en kan zich zelfs openbaren buiten het ambt in de gemeente.

Wanneer het gaat om ambten en structuur in de gemeente, dan denk ik dat wij in de pinksterbeweging nog veel kunnen leren. Hoewel hier globaal gezien zeker een zwak punt ligt, zijn er aan de andere zijde in Pinksteren veel gemeenten met een duidelijke visie en beleid wat betreft ambten en gemeenteopbouw.

Nu we zo het een en ander hebben afgebakend wil ik wat zaken op een rijtje zetten, die met ons onderwerp te maken hebben. Ik wil dat doen met de Schrift als richtsnoer, ik wil niet stellen dat dit zo in de gehele pinksterbeweging in elke gemeente wordt gepraktiseerd, maar ik denk wel dat men deze gedachten in brede lagen van de pinksterbeweging onderschrijft, zelfs al zou men daar zelf nog niet helemaal aan toe zijn.

11.5 Ambten

De ambten plaatsen we in onze tweedeling bij de organisatie ofwel het instituut van de gemeente. Bij ambten in de plaatselijke gemeente denken we aan *oudsten en diakenen (diaconessen)*, waarbij de voorganger of predikant onder de oudsten wordt gerekend, met dien verstande dat hij leiding geeft aan het team van oudsten en diakenen. In het verleden vooral - en niet alle gemeenten zijn nog helemaal vrij van dit verleden - was de positie van de voorganger zeer sterk. Vooral waar hij tevens de stichter was van de gemeente, kon zijn positie als gemeenteleider een te zwaar accent krijgen, waarbij de inbreng van de andere oudsten of medewerkers een te kleine rol speelde.

11.5.1 Voorganger en oudsten

Als tegenreactie is er de laatste jaren in een aantal gemeenten een ander beeld ontstaan, waarbij men afstand heeft gedaan van het gebruikelijke patroon van een voorganger, bijgestaan door enkele oudsten en is overgegaan tot een bestuur van gelijkwaardige oudsten met verschillende bedieningen, waarbij de oudste met een *woordbediening* een minder centrale rol inneemt.

Ook in dit beleid kan echter scheefgroei ontstaan en in verschillende gemeenten zijn hieromtrent reeds problemen gerezen. Er is in onze tijd duidelijk een zoeken naar nieuwe vormen van gemeentestructuur,

11.5.2 Dienen in nederigheid

Wanneer deze dienst verricht wordt in de dienende geest van Christus en gezag en dienstbaarheid hand in hand gaan, zal het bijbels gemeentepatroon zegenrijk werken. Deze houding geldt trouwens voor elke dienst. We worden weliswaar een koninklijk priesterschap genoemd (**1Petr. 2:9**), maar ik spreek in dit verband dan wel graag over '*koningen in dienstknechtgestalten*' en '*gezag in nederigheid*'.

In veel van onze gemeenten hebben de oudsten vooral een leidende en bestuurlijke taak en vormen het bestuur van de autonome gemeente. De voorganger of predikant is daarbij de voorzitter van het bestuur. In een aantal gemeenten maakt men onderscheid tussen *pastorale* en *bestuurlijke* oudsten, waarbij de eersten zich vooral met pastoraat en/of woordbediening bezighouden en de laatsten als bestuurders verantwoordelijk zijn voor het beleid.

11.5.3 Diakenen

De *diakenen en diaconessen* worden niet alleen geacht zich bezig te houden met financiën en diaconaat (armenzorg en verpleging), maar zijn inzetbaar in alle mogelijke takken van dienst, zowel op praktisch als geestelijk gebied als jeugd-, tiener- en kinderwerk, zangleiding, huisbezoek, enz. Zij kunnen worden ingezet zowel bij het collecteren als met het ronddelen van brood en wijn (in de meeste gemeenten wordt bij het Avondmaal brood en wijn rondgedeeld terwijl de mensen in de banken of stoelen zitten). In een aantal gemeenten worden de mensen uitgenodigd naar voren te komen, waar het brood en de wijn dan wordt uitgereikt. Het diakenschap is eigenlijk een dienst in al wat direct nodig is in de gemeente en wordt naar behoefte ingevuld.

Voor het diakenschap wordt veelal verwezen naar de aanstelling van de mannen in **Hand. 6:1-4** bij de distribueren onder de behoeftigen in de gemeente, onderscheiden van de apostelen, die zich geroepen voelden zich meer toe te wijden aan de dienst van gebed en verkondiging van het Woord. Dat de bediening van deze 7 mannen niet beperkt bleef tot het dienen aan de tafels, maar zich ook uitbreidde naar Woordverkondiging (Filippus en Stefanus) geeft deze dienst dan ook veel ruimte, temeer daar een duidelijke taakinfilling van deze dienst ook verder in het Nieuwe Testament ontbreekt.

Hoewel de aanduiding '*diakenen*' in genoemde schriftplaats ontbreekt, was hun dienst een duidelijke aanvulling van de dienst van de apostelen in vooral praktische zaken. Dit past zeker in de context van de gehele Schrift waar de levieten werden toegevoegd aan de priesters en we in de Brieven naast de oudsten de diakenen en diaconessen vinden.

11.6 In de eerste gemeenten

Tot besluit en afronding van dit eerste gedeelte wil ik nog wat bijbelse onderbouwing geven van de ambten van oudsten en diakenen in de apostolische tijd.

Paulus adresseert een van zijn brieven aan een gemeente met: aan al de heiligen tezamen met hun *opzieners en diakenen* (**Filipp. 1:1**).

In **1Timotheüs 3** en **Titus 1:5-9** worden de ambten van *oudsten en diakenen* voor de plaatselijke gemeenten uitvoerig behandeld.

Aanvankelijk vinden we in de eerste gemeente de *twaalf apostelen* (Gr. apostoloi = gezondenen, afgezanten, boden), al snel gevolgd door zeven mannen, die hen assisteerden in praktische zaken.

De eersten waren rechtstreeks door Christus geroepen en benoemd, terwijl de laatsten om praktische redenen werden benoemd. In de voortgaande ontwikkeling van de gemeente, ontdekken we al spoedig dat er naast de apostelen ook sprake is van *oudsten* (Gr: presbuteroi), die ook wel *opzieners* (Gr: episcopoi) genoemd worden. De oudsten werden door de apostelen of door hun vertegenwoordigers aangesteld en bevestigd.

De *diakenen en diaconessen* (diakonoi) werden vooral ingeschakeld voor allerlei praktisch gerichte zaken, terwijl de *oudsten* betrokken waren in de pastorale zorg, alsmede in het besturen van de gemeente. In de eerste periode speelden vooral de apostelen een belangrijke rol als hoofdopzieners van de gemeenten. Daar zij niet overal tegelijk konden zijn, lieten zij zich vertegenwoordigen door hun naaste medewerkers, die bij verschillende gelegenheden ook apostelen genoemd werden.

Paulus zelf werd onderscheiden van de twaalf apostelen (**1Cor. 9:1, 2; 15:5-8**). Verder werden **Barnabas** (**Hand. 14:4, 14**), **Adronikus en Junias** (**Hand. 14:4**) apostelen genoemd.

Met het aflopen van het apostolische tijdperk lijkt zich een nieuw leiderschap te ontwikkelen. In **Hebreeë 13:7, 17 en 24** komen we de uitdrukking *voorgangers* (hègoemenoi) tegen, wat ook vertaald kan worden als *aanvoerders of leiders*. In **1 Timotheüs 5:17** is er sprake van *voorgaande (vooraanstaande) oudsten* (pro-estotes presbuteroi), die dubbel eerbewijs toekomen.

Uit de aanhef van de brieven van Jezus Christus aan de zeven gemeenten, wordt gesproken over de engel (bode) van de gemeente, die verantwoordelijk wordt gesteld voor de gang van zaken in de plaatselijke gemeente. Als er sprake is van een persoon die de eindverantwoordelijkheid draagt van een gemeente, dan treedt toch ook hier het ambt van de plaatselijke opziener naar voren, met welke naam we die dan ook mogen noemen. Overigens zijn er verschillende verklaringen omtrent deze gemeente-engel. Er zijn zeker 5 belangrijke uitleggingen te noemen, waaronder die van predikant/voorganger er één van is. (Zie hiervoor Dr. J.P. Versteeg in zijn boek 'Geest, ambt en uitzicht', uitgave Kok, blz. 101-115).

11.7 De vrouw in het ambt

We komen dit regelmatig in de kerkelijke discussie tegen. Hoe ligt dat in het geheel van de pinksterbeweging? Er zijn wel gemeenten waar de vrouw beperkingen wordt opgelegd voor bepaalde ambtelijke functies. De argumenten zijn dezelfde als die in de andere kerken gehanteerd worden.

In vrijwel alle gemeenten heeft men geen bezwaar tegen *vrouwelijke diakenen*. In **Rom. 16:1** wordt Febé immers genoemd als diakones en welke bezwaren zouden wij dan nog kunnen aanvoeren? Overigens is het functioneren van de diakones in vele takken van de plaatselijke arbeid van de gemeente veel breder dan in de traditoneel kerkelijke kringen.

Voor de vrouwelijke oudste of voorganger is die ruimte er in veel gemeenten minder, hoewel dat zeker niet geldt voor een aantal landen. In ons land zijn verschillende gemeenten met een vrouwelijke voorganger. In de laatste decennia is er een duidelijke verschuiving om ook meer ruimte te geven aan de vrouw wanneer het om de ambten gaat van oudste en voorganger in de gemeente. De openheid voor het openstellen van de verschillende ambten voor de vrouw is groeiend.

Naast het ambt in de plaatselijke gemeente is er echter in de volle breedte van de Pinksterbeweging *alle ruimte*, wanneer haar door de Geest een duidelijke *geestelijke bediening* geschonken is om deze uit te oefenen.

Zij kan dan prediken, zieken de handen opleggen, demonen uitdrijven, profeteren, counselen, enz. Ook in het functioneren van de geestesgaven in de plaatselijke gemeente wordt er geen onderscheid gemaakt tussen man en vrouw.

De woorden in de bijbel, dat in Christus mannelijk noch vrouwelijk bepalend is, maar allen zonen Gods genoemd worden, wint meer en meer veld (**Gal. 3:26-29**)

11.8 Bedieningen

We spraken in het voorgaande over de ambten. De ambten van oudsten en diakenen komen in verschillende gemeenten soms onder andere benamingen voor. Naar gelang van plaatselijke behoeften kunnen er veel meer functies en taken zijn. Hoe we ze echter ook mogen noemen, de hoofdambten van oudsten en diakenen vormen toch wel het bijbels patroon en dienen de hoofdpeilers te zijn. We dienen bij dit alles echter het ambt niet te verwisselen met bediening.

Zoals we reeds aangaven verstaan we onder bediening een geestelijke bedieningsgave in het Lichaam van Christus, welke kan functioneren in de plaatselijke gemeente, maar ook ver over de grenzen hiervan. Zij kan functioneren in het ambt, maar ook buiten het ambt.

We merken ook op dat wanneer een ambt volledig tot zijn recht wil komen, er zeker ook bijbehorende bedieningen en geestelijke gaven in de ambtsdragers aanwezig dienen te zijn.

Naast de vijf bedieningen (**Efeze 4:1-16**) en de bekende negen geestesgaven (**1Cor. 12:8-10**), worden ook nog andere gaven en bedieningen genoemd als bekwaamheid om te helpen, bekwaamheid om te besturen, om te dienen, te onderwijzen en nog een aantal andere (**Rom.12:1-8; 1Cor. 12:28**). **Peter Wagner** komt in zijn boek '*De geestelijke gaven voor de opbouw van de gemeente*' zelfs tot een lijst van 27 gaven en bedieningen.

Opgemerkt zij nog, dat bedieningen geen natuurlijke bekwaamheden zijn, maar gaven en werkingen door de Heilige Geest gegeven aan de Gemeente. *We zeggen overigens niet*, dat de Heer geen gebruik maakt van natuurlijke talenten en bekwaamheden. Hij zal dat zeker doen, wanneer deze aan Hem toegewijd worden, maar zij zijn wel van een andere orde.

11.9 Onderscheid bedieningen en gaven

We dienen hierbij nog wel op te merken, dat bij het samenstellen van zo'n groot aantal charismata als Wagner doet, er geen onderscheid gemaakt wordt tussen bedieningen en geestelijke gaven in de gemeente, terwijl een dergelijke onderscheiding voor een goed verstaan wel gemaakt dient te worden. Geestelijke gaven werken in de ambten en in de bedieningen, maar ook in de gemeenteleden die geen ambt bekleden en niet in een speciale bediening geplaatst zijn.

We spreken van een bediening in een persoon wanneer bepaalde geestelijke gaven gedurende langere tijd veelvuldig en betrouwbaar functioneren.

11.10 Dienstbaarheid

Wanneer we over ambten , bedieningen en gaven spreken, dienen we wel in het oog te houden, dat dit alles valt onder de noemer van *dienstbaarheid (diakonia)*. We mogen dan wel koningen genoemd worden, maar dan gaat het wel over '*koningen in dienstknecht-gestalten*' en bijbels gezag wordt te allen tijde in nederigheid beoefend. Is hierin een tegenstelling? Wellicht voor het vlees, doch niet voor de geest!

In de bediening van Jezus zien we, dat de relatie van koningschap en dienstbaarheid in een harmonieuze samenhang staat, elkander volkomen aanvult en geestelijk geen enkele tegenstelling oproept. Daar wij geroepen zijn om allereerst Christus' navolgers te zijn, is het dan ook noodzakelijk om allereerst onze ogen te richten op de bediening van Jezus.

12 Dialoog

Als we zo, in het oog houden wat in deze tijd door de Geest op kamerbreed gemeentetapijt aan de orde wordt gesteld, denk ik dat we zeker tot een vruchtbare dialoog kunnen komen.

Met dankbaarheid mogen we voorzichtig constateren, dat zich een groeiend wederzijds begrip ontwikkelt tussen de pinkster- en charismatische gemeenten en de historische kerken.

Wat bij de dialoog echter altijd weer opvalt, is, dat we vaak *dezelfde woorden* gebruiken voor *verschillende begrippen* en dat we door zo een *eigen* taal te spreken vaak langs elkaar heen praten.

Het nut van de ontmoeting met andere kerken en gemeenten is dan ook, dat we door te trachten goed naar elkaar te luisteren, ook zullen leren wat de ander nu werkelijk bedoelt, zodat we elkaar ook beter kunnen verstaan.

We gaan al te vaak af op de woorden van de ander, waaraan we een *eigen invulling* geven, zonder te peilen wat die ander nu ook werkelijk heeft te zeggen. We willen in deze tijd samen bezig zijn met het zijn en functioneren van de gemeente op bijbelse basis en dat betekent dat we onze gedachten en ideeën steeds op de Schrift dienen af te stemmen.

Wanneer ik spreek over gemeente of kerk dan denk ik beslist niet aan een bepaalde historische, evangelische, orthodoxe of pinksterkerk, maar over de nieuwtestamentische gemeente in haar plaatselijke en in haar universele verschijning in al haar pluriformiteit. Het is voor mij onmogelijk om daar anders mee om te gaan en als we niet in staat zijn ons los te maken van het eigen superieure kerk- of gemeentebewustzijn, strandt uiteindelijk elke dialoog.

Dat betekent overigens niet dat we geen liefde en verantwoordelijkheid zullen kennen tegenover de eigen kerkgemeenschap, maar betekent wél, dat we in ons denken en bewustzijn vrij dienen te zijn van een superioriteitsgevoel als: *'onze kerk is de enige ware kerk en alle andere gelovigen leven buiten de kerk'*. Dit *'buiten de kerk'* betekent dan vaak dat zij tot een gemeente of kerkgenootschap behoren zonder een eeuwenlange historie, hoe bijbelvast en christocentrisch zij overigens ook mogen zijn. Anderzijds dienen de laatsten zich er weer voor te hoeden om in een

defensieve reactie alles af te schrijven wat ouder is dan de eigen historische wortels.

Staande met beide voeten in de pinksterbeweging, voel ik mij echter diep en diep verbonden met de Gemeente van Jezus Christus van alle tijden en van alle plaatsen, die haar wortels heeft in de moedergemeente, die na de uitstorting van de heilige Geest in Jeruzalem is geboren. Ditzelfde bewustzijn wil ik graag delen met elk ander christen in welke kerk ook, die door deze zelfde Geest wordt geleid.

Op die basis kunnen we zeker tot een vruchtbare dialoog komen en zal er zeker ook sprake zijn van theologische en exegetische kruisbestuiving met als vrucht een samen groeien naar de eenheid van het geloof, de volle kennis van de Zoon Gods, de mannelijke rijpheid om zo tot de volheid van Christus te komen (Ef. 4:13).

Tekstregister Oude Testament

EXODUS	
18:17-27	15
33:15-16	24

NUMERI	
11:16,17	15
11:24-26	15

DEUTERONOMIUM	
34:9	16

1 SAMUËL	
3:3,4	23
15:26-28	22
16:7	23

2 KONINGEN	
2:1-5	16
3:15	22

1 KRONIEKEN	
25:1	22

2 KRONIEKEN	
20:22	23

JESAJA	
57:15	23

JEREMIA	
36:4-8	22

HOSEA	
4:6	22

AMOS	
3:6-8	14
3:7	24

MICHA	
6:8	23

Tekstregister Nieuwe Testament

MATTHEÛS	
7:29	28
10:1-6	16
LUKAS	
10:1-11	16
22:28-30	11

JOHANNES	
5:19,20	16
6:40-45	26
8:28	16
10:11-19	27
15:1-8	22
21:15-17	27

HANDELINGEN

6:1-4	34
6:3-6	16
8:6, 7	26
8:12, 40	26
9:17, 18	16
11:28	20
13:1-3	16
14:4	35
14:4, 14	35
14:14	18
20:17, 28	27
20:23	20
21:8	26
21:10, 11	22
21:10-14	20

14:4	23
14:4, 6, 19	22
14:24, 25	20
14:29	22
14:33	25
15:5-8	35

2 CORINTHIËRS

10:14-16	17
12:10-12	19
13:1	20

GALATEN

1:19	18
3:26-29	37

ROMEINEN

8:16	21
10:17, 18	24
12:1-8	37
12:4-8	29
12:6, 7	25
15:19, 20	17
16:1	36
16:7	18

1 CORINTHIËRS

2:1-7	28
9:1, 2	17, 35
12:1-11	29
12:8-10	37
12:11	16
12:28	37
13:1-3	25
14:3	20

EFEZIËRS

2:19-22	13
4:1-16	14, 37
4:10	8
4:11	26, 31
4:11-13	3
4:13	40
4:30	23
5:19	22
6:18	22

FILIPPENZEN

1:1	34
-----------	----

COLOSSENZEN

3:16	22
------------	----

Tekstregister Nieuwe Testament

1 THESSALONICENZEN

1:1	18
2:6	18
5:20,21	21

1 TIMOTHEUS

3	34
3:1-13	33
4:11-16	26
4:14	16,22
4:14,15	23
5:17	35
5:17-20	33
5:22	16

2 TIMOTHEUS

1:7	22,23
2:15	28
3:16	21
4:5	26

TITUS

1:5-9	33,34
-------------	-------

HEBREEËN

4:2	23
6:12	23
11:6	24
13:7,17,24	35

JACOBUS

1:21	23
1:22	23

1 PETRUS

2:9	33
5:1	31

2 PETRUS

1:21	21
------------	----

1 JOHANNES

2:27	24
------------	----

JUDAS

20,21	23
-------------	----

OPENBARING

1:11	22
21:14	11

Zending in Pakistan

www.christusinpakistan.nl

**Coördinatie van Zending en Ondersteuning van
kansarme kinderen en gezinnen in Pakistan. (Voor 25
euro per maand adopteert u al een kind!)**

**Giften en donaties zijn aftrekbaar voor de belasting
(Erkenning ANBI)**

**Stichting Schatkamer voor de Wereld
Rotterdam**

**ABN-AMRO 415563399
Iban: NL54ABNA0415563399
Bic: ABNANL2A**

E-mail: info@schatkamervoordewereld.nl